

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 1999

N:o 869—874

SISÄLLYS

N:o		Sivu
869	Painelaitelaki	1993
870	Laki ydineräialain muuttamisesta	1999
871	Laki luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta	2001
872	Asetus kiinteistönmuodostamisasetuksen muuttamisesta	2002
873	Asetus kiinteistörekisteriasetuksen muuttamisesta	2005
874	Asetus kuolemansyyin selvittämisestä annetun asetuksen 19 ja 22 a §:in muuttamisesta	2007

N:o 869

Painelaitelaki

Annettu Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tätä lakia sovelletaan painelaitteisiin.

Tätä lakia sovelletaan siten kuin erikseen säädetään:

- 1) ydinlaitosten painelaitteisiin;
- 2) puolustushallinnon toimialan painelaitteisiin;
- 3) alusten painelaitteisiin;
- 4) ilma-aluksiin ja niiden käyttölaitteistoihin kuuluviin painelaitteisiin.

Vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa laissa (719/1994) tarkoitettuihin paineellisiin astioihin ja säiliöihin tätä lakia sovelletaan vain niiden sijoituksessa ja käytössä.

HE 7/1999
TaVM 4/1999
EV 8/1999

Ilmoitettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY, muut. 98/48/EY mukaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/23/EY; EYVL N:o L 181, 9.7.1997, s. 1. Neuvoston direktiivi 87/404/ETY; EYVL N:o L 220, 8.8.1987, s. 48, muut. 90/488/ETY; EYVL N:o L 270, 2.10.1990, s. 25 ja 93/68/ETY; EYVL N:o L 220, 30.8.1993, s. 1

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *painelaitteella* säiliötä, putkistoa ja muuta teknistä kokonaisuutta, jossa on tai johon voi kehittyä ylipainetta, sekä painelaitteen suojaamiseksi tarkoitettuja teknisiä kokonaisuuksia;

2) *CE-merkinnällä* merkintää, josta säädetään tiettyjen tuotteiden varustamisesta CE-merkinnällä annetussa laissa (1376/1994);

3) *ministeriöllä* kauppa- ja teollisuusministeriötä;

4) *valvontaviranomaisella* turvatekniikan keskusta;

5) *tarkastuslaitoksella* organisaatiota, joka on todettu päteväksi ja jolla on oikeus suorittaa tässä laissa tarkastuslaitokselle säädettyjä tehtäviä.

2 luku

**Painelaitteen turvallisuuden
varmistaminen**

3 §

Painelaite on rakennettava ja sijoitettava ja sitä hoidettava, käytettävä ja tarkastettava niin, ettei se vaaranna kenenkään terveyttä, turvallisuutta tai omaisuutta.

4 §

Painelaitteelle 3 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisuus osoitetaan tarkastuslaitosten tekemillä tarkastuksilla taikka muilla menettelyillä siten kuin asetuksella ja ministeriön päätöksellä tarkemmin säädetään.

Ministeriön päätöksellä voidaan säätää painelaitteista, joista ei edellytetä 1 momentissa säädettyä vaatimustenmukaisuuden osoittamista paineeseen liittyvän vaaran vähäisyyden vuoksi.

Ulkomaisen tarkastuslaitoksen toimenpiteet vaatimustenmukaisuuden osoittamisessa hyväksytään, jos Euroopan yhteisön säädöksissä niin edellytetään.

5 §

Ministeriö nimeää ja tunnustaa ja valvontaviranomainen hyväksyy tarkastuslaitoksen suorittamaan 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Tarkastuslaitoksen nimeämisen, tunnustamisen tai hyväksymisen edellytyksenä on, että tarkastuslaitos on toiminnallisesti ja taloudellisesti riippumaton, sillä on vastuuvakuutus ja käytössään riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä sekä toiminnan edellyttämät järjestelmät, laitteet ja välineet. Tarkastuslaitoksen nimeämisen, tunnustamisen ja hyväksymisen edellytyksistä samoin kuin hakemukseen liitettävistä vaatimusten täytymistä osoittavista asiakirjoista säädetään tarkemmin asetuksella.

Nimeäminen, tunnustaminen ja hyväksyminen voidaan antaa määräajaksi. Tarkastuslaitokselle voidaan asettaa sen toimintaa koskevia vaatimuksia, rajoituksia ja muita ehtoja. Tarkastuslaitoksen on ilmoitettava toimintansa sellaisista muutoksista, joilla on vaikutusta tarkastuslaitoksen nimeämisen, tunnustamisen tai hyväksymisen edellytyksiin.

Valvontaviranomainen valvoo hyväksymisensä tarkastuslaitosten toimintaa sekä var-

mistaa määräajoin, että säädetyt vaatimukset täyttyvät. Ministeriö valvoo vastaavasti nimeämiensä ja tunnustamiensa tarkastuslaitosten toimintaa valvontaviranomaisen avustuksella. Jos tarkastuslaitos ei täytä säädettyjä vaatimuksia tai toimii säännösten vastaisesti, ministeriön tai valvontaviranomaisen on peruutettava antamansa nimeäminen, tunnustaminen tai hyväksyminen.

6 §

Sen, joka saattaa markkinoille painelaitteen, on voitava osoittaa, että painelaite sekä sen suunnittelu ja valmistus täyttävät 3 §:ssä säädetyt vaatimukset.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös sitä, joka:

- 1) vie maasta painelaitteen, jos Euroopan yhteisön säädöksissä edellytetään maastaviejältä 1 momentissa tarkoitettua osoitusta;
- 2) valmistaa painelaitteen omaan käyttöön- sä tai toiselle luovutettavaksi;
- 3) asentaa tai korjaa painelaitteen;
- 4) aikoo ottaa käyttöön painelaitteen, jonka vaatimustenmukaisuutta ei ole osoitettu.

Ministeriön päätöksellä voidaan säätää 1 momentissa tarkoitettuun osoittamiseen liittyvästä CE-merkinnästä.

7 §

Ministeriön päätöksellä voidaan säätää, että tiettyjen painelaitteiden sijoitukselle on pyydyttävä tarkastus.

8 §

Painelaite, joka voi aiheuttaa merkittävää vaaraa, on rekisteröitävä siten kuin ministeriön päätöksellä säädetään.

Rekisteröitävälle painelaitteelle on tehtävä määrätyn aikavälein tarkastus (*määräaikaistarkastus*) sekä tarvittaessa muutostarkastus sen varmistamiseksi, että painelaite ei asianmukaisesti käytettynä vaaranna kenenkään terveyttä, turvallisuutta tai omaisuutta. Ministeriön päätöksellä voidaan säätää, että tarkastuksia on tehtävä myös muille kuin rekisteröitäville painelaitteille.

Ministeriön päätöksellä voidaan lisäksi säätää tietojen toimittamisesta rekisteriin valvontaa varten sekä määräaikaistarkastuksia korvaavista toimenpiteistä.

9 §

Painelaitteen turvallista käyttöä varten tarvittavat laitteet, laitteistot ja laitejärjestelmät on tarkastettava siten kuin ministeriön päätöksellä säädetään.

10 §

Painelaitteen omistajan ja haltijan on:

1) huolehdittava siitä, että painelaite sijoitetaan sekä sitä käytetään, tarkastetaan ja valvotaan säädösten mukaisesti;

2) huolehdittava tarvittaessa vaaran arvioinnilla ja vaaratilanteisiin varautumalla siitä, että painelaite on turvallinen käyttöönoton jälkeen;

3) nimettävä rekisteröitävän painelaitteen käytön valvojaksi henkilö, jolla on tehtävään vaadittu pätevyys ja riittäväksi katsottava painelaitteen rakennetta, käyttöä ja kunnossapitoa koskeva asiantuntemus;

4) huolehdittava siitä, että käytön valvojalle annetaan mahdollisuus hoitaa ja käyttää painelaitetta niin, ettei siitä aiheudu vaaraa ihmisille tai omaisuudelle;

5) huolehdittava rekisteröitävään painelaitteeseen liittyvästä tietojen antamisesta valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu pätevyys on osoitettava pätevyyskirjalla tai muilla selvityksillä siten kuin ministeriön päätöksellä säädetään. Pätevyyskirjojen myöntämisestä ja myöntämisen edellytyksinä olevista koulutus- ja työkokemusvaatimuksista säädetään tarvittaessa tarkemmin asetuksella. Muilla selvityksillä kuin pätevyyskirjalla tapahtuvaa pätevyyden osoittamista koskevista koulutus- ja työkokemusvaatimuksista sekä käytön valvojan tehtävistä voidaan säätää tarkemmin ministeriön päätöksellä.

3 luku

Valvonta

11 §

Tämän lain noudattamista valvoo valvontaviranomainen. Työntekijäin suojelua koskevasta valvonnasta säädetään erikseen.

12 §

Valvontaviranomaisella on tämän lain noudattamisen valvomiseksi oikeus:

1) päästä painelaitteiden sekä niiden osien ja materiaalien valmistus-, varastointi-, myyn-

ti-, asennus-, korjaus-, käyttö- ja tarkastuspaikkoihin;

2) saada tarpeellisia näytteitä ja koekappaleita painelaitteiden sekä niiden osien ja materiaalien omistajalta, haltijalta, valmistajalta, asennus- ja korjaustoimintaa harjoittavalta, maahantuojalta, myyjältä ja varastojalta sekä tarkastuslaitokselta.

Valvontaviranomaisen on korvattava 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut näytteet ja koekappaleet käyvän hinnan mukaan, jollei havaita, että painelaite on tämän lain vastainen.

13 §

Poliisin tulee tarvittaessa antaa virka-apua valvontaviranomaiselle tämän lain noudattamisen valvomiseksi ja täytäntöön panemiseksi. Sama koskee tulliviranomaista, jos painelaite tuodaan maahan Euroopan talousalueen ulkopuolelta.

14 §

Valvontaviranomaisella on tietojen luovutusta koskevien salassapitosäännösten estämättä tämän lain noudattamisen valvomiseksi oikeus saada:

1) tulliviranomaiselta maahantuonnissa Euroopan talousalueen ulkopuolelta painelaitteen maahantuojan nimi sekä painelaitteiden tyyppiä, määrää ja tuontiajankohtaa koskevia tietoja;

2) työsuojeluviranomaisilta ja paloviranomaisilta painelaittevahinkoja koskevia tietoja;

3) tietoja painelaitteiden sekä niiden osien ja materiaalien omistajalta, haltijalta, valmistajalta, asennus- ja korjaustoimintaa harjoittavalta, maahantuojalta, myyjältä ja varastojalta sekä tarkastuslaitokselta.

15 §

Jos valvonnassa todetaan, ettei painelaite taikka sen sijoitus tai käyttö täytä 3 §:ssä säädettyjä vaatimuksia, valvontaviranomaisella on oikeus:

1) kieltää tilapäisesti tai pysyvästi sellaisen painelaitteen valmistus, pitäminen kaupan, myynti ja muu luovuttaminen sekä käyttö;

2) vaatia sellaisten muutosten tekemistä painelaitteeseen tai sen valmistukseen, sijoitukseen tai käyttöön, että vaatimukset täyttyvät, sekä vaatia täyttymisen osoittamista;

3) määrätä, jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kieltoja ja muutoksia ei voida pitää riittävinä, painelaite muutettavaksi paineenalai-

seen käyttöön soveltumattomaksi tai, jos tätä ei katsota tarkoituksenmukaiseksi, määrätä miten painelaitteen suhteen on muuten meneteltävä;

4) velvoittaa painelaitteen valmistaja, maahantuojia tai myyjä julkisesti ilmoittamaan painelaitteeseen liittyvästä vaarasta sekä itse antaa tällainen ilmoitus valmistajan, maahantuojan tai myyjän kustannuksella;

5) velvoittaa toiminnanharjoittaja korvaamaan testauksesta ja tutkimuksesta aiheutuneet kulut, jos valvontaviranomainen käyttää jotakin 1—4 kohdassa tarkoitettua oikeutta.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös maasta vietäviä painelaitteita, jos Euroopan yhteisön säädöksissä niin edellytetään.

16 §

Jos valvontaviranomainen toteaa, että suunniteltuun tarkoitukseen käytettävä, CE-merkinnällä varustettu painelaite saattaa vaarantaa ihmisten turvallisuutta tai aiheuttaa vaaraa omaisuudelle, valvontaviranomaisen on ryhdyttävä tarvittaviin 15 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin tällaisten painelaitteiden poistamiseksi markkinoilta, niiden markkinoille saattamisen ja käyttöönoton kieltämiseksi tai niiden vapaan liikkuvuuden rajoittamiseksi. Valvontaviranomaisen on ilmoitettava viipymättä toimenpiteensä ja niiden perustelut Euroopan yhteisöjen komissiolle.

Jos CE-merkinnällä varustettu painelaite ei ole vaatimusten mukainen, valvontaviranomaisen on ryhdyttävä toimenpiteisiin CE-merkinnän tehnyttä vastaan sekä ilmoitettava toimenpiteistään Euroopan yhteisöjen komissiolle ja muille Euroopan talousalueeseen kuuluville valtioille.

17 §

Jos CE-merkintä on kiinnitetty perusteettomasti, painelaitteen valmistaja tai tämän Euroopan talousalueelle sijoittautunut edustaja on velvollinen saattamaan painelaitteen merkintää koskevien säännösten mukaiseksi.

Jos 1 momentissa tarkoitettua velvollisuutta ei noudateta, valvontaviranomaisen on ryhdyttävä tarvittaviin 16 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

18 §

Jos valvontaviranomainen toteaa käytön valvojan sopimattomaksi tehtävänsä, valvontaviranomainen voi määrätä painelaitteen

omistajan tai haltijan nimeämään uuden käytön valvojan. Ennen määräyksen antamista valvontaviranomaisen on varattava käytön valvojalle sekä omistajalle tai haltijalle tilaisuus tulla kuulluksi.

19 §

Jos painelaitteen vaurioitumisesta tai paineen äkillisestä purkautumisesta aiheutuu henkilövahinko tai merkittävä omaisuusvahinko, painelaitteen omistajan tai haltijan on viipymättä ilmoitettava tapahtumasta valvontaviranomaiselle. Jos painelaite vaurioituu laitteen valmistukseen liittyvän testauksen aikana, ilmoitusvelvollisuus on painelaitteen valmistajalla.

Valvontaviranomaisen on tutkittava vahinkoon johtanut tapahtuma, jos valvontaviranomainen arvioi sen onnettomuuden syyn selvittämisen tai onnettomuuksien ehkäisyn kannalta tarpeelliseksi. Painelaitteen omistajan tai haltijan on avustettava valvontaviranomaista tutkimuksessa.

4 luku

Pakkokeinot ja seuraamukset

20 §

Valvontaviranomainen voi tehostaa tämän lain nojalla antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai teettämishallalla siten kuin siitä uhkasakolla (1113/1990) säädetään.

Teettäen suoritettujen toimenpiteiden kustannukset maksetaan ennakkoon valtion varoista.

Edellä 2 momentissa tarkoitettujen kustannukset sekä 15 §:ssä tarkoitettujen kulujen saadaksi perä asianomaiselta ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin annettussa laissa (367/1961) säädetään.

21 §

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta:

1) laiminlyö 3, 4 tai 6—10 §:ssä tai 19 §:n 1 momentissa säädetyn velvollisuuden, taikka

2) ei noudata 15—18 §:n nojalla annettua kieltoa tai määräystä,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *painelaitteita koskevien säännösten rikkomisesta* sakkoon.

Se, joka rikkoo tämän lain nojalla määrät-

tyä, uhkasakolla tehostettua kieltoa tai määräystä, voidaan jättää tuomitsematta rangaistukseen samasta teosta.

22 §

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettun rikkomuksen tuottama taloudellinen hyöty on tuomittava menetetyksi noudattaen, mitä rikoslain (39/1889) 2 luvun 16 §:ssä säädetään.

Omaisuus, joka on ollut 21 §:n 1 momentissa tarkoitettun rikkomuksen kohteena, on tuomittava valtiolle menetetyksi siltä osin kuin menetykseen tuomitseminen on tarpeen henkilö- tai omaisuusvahinkojen estämiseksi. Omaisuuden menettämistä koskeviin rajoituksiin, omaisuuden arvon menettämiseen omaisuuden sijasta, menettämisseuraamuksen kohtuullistamiseen sekä omaisuuden menettämässä noudatettavaan menettelyyn sovelletaan, mitä rikoslain 46 luvun 9—12 §:ssä säädetään.

5 luku

Erinäiset säännökset

23 §

Valvontaviranomainen ja tarkastuslaitokset voivat tietojen luovutusta koskevien salassapitosäännösten estämättä antaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan saamiaan liike- tai ammattisalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja muille viranomaisille sekä tarkastuslaitosten ja valvontaviranomaisen yhteistyön kannalta tarpeellisia tietoja tässä laissa tarkoitettua tarkastustoimintaa harjoittaville tarkastuslaitoksille, kansainvälisille järjestöille ja yhteistyöhön osallistuville valtioille.

24 §

Ministeriön ja valvontaviranomaisen tämän lain perusteella tekemään hallintopäätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

Jos tarkastuslaitos epää tarkastus- tai arviointitodistuksen, päätös on perusteltava ja päätöksestä on viipymättä ilmoitettava sille, jota päätös koskee. Tarkastuslaitoksen on samalla ilmoitettava, miten hakija voi saattaa asian tarkastuslaitoksen uudelleen käsiteltäväksi oikaisumenettelyssä. Oikaisuun sovelletaan menettelyä, josta tarkastuslaitosta nimitettäessä, tunnustettaessa tai hyväksyttäessä

on tarkemmin päätetty. Tarkastuslaitoksen oikaisumenettelyssä antamaan päätökseen, jolla tarkastus- tai arviointitodistus on eväty, haetaan muutosta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

25 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain soveltamisesta ja täytäntöönpanosta annetaan asetuksella ja ministeriön päätöksellä.

Valvontaviranomaisen oikeudesta myöntää poikkeuksia yksittäistapauksissa erityisten syiden perusteella säädetään ministeriön päätöksellä.

Valvontaviranomainen antaa tarvittaessa tämän lain soveltamista yhtenäistäviä teknisiä ja hallinnollisia ohjeita.

6 luku

Voimaantulo

26 §

Tämä laki tulee voimaan 29 päivänä marraskuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

27 §

Tällä lailla kumotaan 2 päivänä helmikuuta 1973 annettu paineestialaki (98/1973) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Paineestialain ja räjähdysvaarallisista aineista annetun lain (263/1953) nojalla 22 päivänä joulukuuta 1993 annettu aerosoliasetus (1433/1993) jää kuitenkin edelleen voimaan.

Paineestioiden suunnittelua, valmistusta, käyttöönottoa ja niihin liittyvää tarkastusta ja tarkastuslaitosta koskevia muita paineestialain ja sen nojalla annettuja säännöksiä kuin paineestia-asetuksen (549/1973) 21 c §:ää voidaan soveltaa 29 päivään toukokuuta 2002.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan paineestialakiin, viittauksen katsotaan tarkoittavan viittausta painelaitelakiin.

28 §

Paineestialain nojalla annetut valvontaviranomaisen päätökset sekä tarkastuslaitoksen ja ilmoitetun tarkastuslaitoksen todistukset ja vastaavat asiakirjat jäävät sellaisinaan voimaan, jollei niiden voimassaoloaikaa ole

1998

N:o 869

rajoitettu tai jollei ministeriö tai valvontaviranomainen rajoita niiden voimassaoloaika.

29 §

Ennen tämän lain voimaantuloa käyttöön hyväksytyjä painelaitteita saa edelleen käyt-

tää, vaikka ne eivät täytä tässä laissa säädettyjä vaatimuksia. Valvontaviranomainen voi kuitenkin määrätä tällaisten painelaitteiden käytölle rajoituksia, jos se henkilö- tai omaisuusvahinkojen estämiseksi katsotaan tarpeelliseksi.

Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 870

Laki**ydinenergiain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä joulukuuta 1987 annetun ydinenergiain (990/1987) 60 § ja
lisätään lakiin uusi 60 a § seuraavasti:

60 §

Painelaitteet

Tämän lain nojalla valvotaan ydinlaitosten painelaitteita:

1) erityisesti ydinlaitoksiin suunniteltuja painelaitteita, joiden toimintahäiriö voi aiheuttaa radioaktiivisen päästön (*ydintekninen painelaite*);

2) ydinlaitosten muita painelaitteita (*tavallinen painelaite*);

jollei jäljempänä toisin säädetä.

Ydinlaitosten tavallisten painelaitteiden teknisistä vaatimuksista, turvallisuuden osoittamisesta ja muista markkinoille saattamista koskevista edellytyksistä on voimassa, mitä painelaitelaisissa (869/1999) säädetään.

Ydinaineiden tai ydinjätteiden kuljetuksessa käytettävistä painelaitteista on voimassa, mitä 61 §:ssä säädetään.

60 a §

Painelaitteiden valvonta

Säteilyturvakeskus hyväksyy ydinteknisten

painelaitteiden valmistajan tehtäviinsä sekä tarkastuslaitoksen tai testauslaitoksen suorittamaan ydinlaitosten painelaitteiden valvontaan kuuluvia tehtäviä.

Tarkastus- ja testauslaitoksen hyväksymisen edellytyksenä on, että tarkastus- ja testauslaitos on toiminnallisesti ja taloudellisesti riippumaton ja että sillä on vastuuvakuutus. Lisäksi valmistajalla, tarkastuslaitoksella ja testauslaitoksella on oltava kehittynyt laatujärjestelmä, ammattitaitoinen ja kokenut henkilökunta sekä valmistuksen ja toiminnan edellyttämät asianmukaisesti kelpoistetut menetelmät, laitteet ja välineet.

Jos painelaitteen valmistajan, tarkastuslaitoksen tai testauslaitoksen toiminta ei täytä säädettyjä tai hyväksymispäätöksessä asetettuja vaatimuksia ja ehtoja, säteilyturvakeskus voi peruuttaa hyväksymisen. Jos turvallisuuden varmistamisen kannalta perustellut syyt vaativat, säteilyturvakeskus voi, varattuaan asianomaiselle yhteisölle tai laitokselle tilaisuuden tulla kuulluksi, muuttaa hyväksymispäätöksessä asetettuja vaatimuksia ja ehtoja.

Tämä laki tulee voimaan 29 päivänä marraskuuta 1999.

HE 7/1999
 TaVM 4/1999
 EV 8/1999

Ilmoitettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY, muut. 98/48/EY mukaisesti

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleeseen 60 §:ään perustuvia paineastioiden valvontaa ja tarkastusta koskevia säännöksiä voidaan soveltaa 29 päivään toukokuuta 2002, jollei asetuksella toisin säädetä.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 60 §:n nojalla annetut valvontaviranomaisen päätökset sekä tarkastuslaitoksen

todistukset ja vastaavat asiakirjat jäävät sellaisinaan voimaan, jollei niiden voimassaoloaikaa ole muutoin rajoitettu tai valvontaviranomainen rajoita niiden voimassaoloaikaa.

Ennen tämän lain voimaantuloa käyttöön hyväksytyjä painelaitteita saa edelleen käyttää, ellei säteilyturvakeskus turvallisuuden varmistamiseksi toisin määrää.

Jos ydinenergialain nojalla annetussa säädöksessä käytetään termiä paineastia, sen katsotaan tarkoittavan painelaitetta.

Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 871

Laki**luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 9 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 91/1997, sekä
lisätään lakiin uusi 10 a § seuraavasti:

9 §

*Joukkoliikenneluvan myöntämisen
 edellytykset*

Hakijan tai liikenteestä vastaavan henkilön ei ole katsottava täyttävän 1 momentissa säädettyä hyvämaineisuuden vaatimusta, jos:

1) hänet on viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen rikoksesta; tai

2) hänet on vähintään kolmesti viimeksi kuluneen vuoden aikana tuomittu sakkorangaistukseen työ- tai palkkasuhdetta, liikenteen harjoittamista, ajo- ja lepoaikojen noudattamista, liikenne- tai ajoneuvoturvallisuutta, ympäristönsuojelua tai muiden ammatillista vastuuta koskevien säännösten ja määräysten rikkomisesta ja rikokset osoittavat hänen olevan ilmeisen

Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

sopimaton harjoittamaan luvanvaraista henkilöliikennettä.

10 a §

*Joukkoliikenneluvan myöntämisen
 edellytysten tarkistaminen*

Lupaviranomaisen on säännöllisesti ja vähintään viiden vuoden välein tarkistettava, että joukkoliikenneluvan haltija ja oikeushenkilön liikenteestä vastaava henkilö edelleen täyttävät 9 §:ssä tarkoitetut luvan myöntämisen edellytykset. Luvanhaltijalla on velvollisuus vaadittaessa antaa lupaviranomaiselle tarkistamisen edellyttämät tiedot.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokuuta 1999.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Liikenneministeri *Olli-Pekka Heinonen*

HE 13/1999
 LiVM 1/1999
 EV 11/1999

Neuvoston direktiivi 98/76/EY; EYVL N:o L 277, 14.10.1998, s. 17

2 490301/96

N:o 872

Asetus**Kiinteistönmuodostamisasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun kiinteistönmuodostamisasetuksen
 (1189/1996) 21, 24, 25 ja 101 §,
muutetaan 16 § :n 1 momentin 4 kohta, 19 §:n edellä oleva väliotsikko, 20, 22, 33, 49, 55,
 58 ja 100 § sekä 103 §:n 1 momentti sekä
lisätään asetukseen uusi 30 b § seuraavasti:

16 §

Lohkomisen toimitusasiakirjaan merkittävät tiedot

Kiinteistöjen muodostamisen osoittavaan toimitusasiakirjaan on muun ohella merkittävä:

4) muodostettujen kiinteistöjen ja yhteiseksi erotettujen alueiden kokonaispinta-alat sekä muiden kuin tonttien ja yleisten alueiden osalta erikseen myös maatilusten ja vesitilusten pinta-alat; sekä

Kiinteistönmuodostaminen asemakaava-alueella

20 §

Asemakaavan ja sitovan tonttijaon huomioonottaminen

Tontti on muodostettava voimassa olevan asemakaavan ja sitovan tonttijaon sekä yleinen alue voimassa olevan asemakaavan perusteella ottaen huomioon lainvoiman saaneissa kiinteistötoimituksissa määrätyt tonttien ja yleisten alueiden rajat.

Tontin muodostamista tarkoittavassa kiinteistötoimituksessa voidaan 1 momentissa säädetyn estämättä asianosaisten suostumuksella tehdä tontin rajoihin sitovasta tonttijaosta poiketen vähäisiä tarkistuksia sen johdosta, että tontin tai rakennusalan soveltuvuus toteutettavaan rakennushankkeeseen taikka olemassaolevat rakennukset, rakennelmat, puusto, istutukset, kulkuyhteydet, maanalaiset johdot tai muu vastaava syy edellyttää poikkeamista tonttijaosta.

22 §

Toimitusasiakirjaan merkittävät tiedot

Sen lisäksi, mitä 16 §:ssä säädetään, tontin tai yleisen alueen muodostamista koskevaan toimitusasiakirjaan on muun ohella merkittävä:

- 1) tontin tai yleisen alueen tunnus, käytötarkoitus ja mahdollinen nimi;
- 2) asemakaavan ja tonttijaon tunnus;
- 3) tontin tai yleisen alueen muodostajakiinteistöt ja -määräalat sekä niiden muodostuspinta-alat; sekä
- 4) yleiseen alueeseen sisältyvät maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 93 ja 94 §:ssä tarkoitettut alueet.

Uusjako

30 b §

Asianosaisten kuuleminen

Ennen kuin toimitusmiehet päättävät kiinteistönmuodostamislain 70 §:ssä tarkoitettu uusjaon suorittamisesta ja uusjakoalueen laajuudesta, on asianosaisille varattava kohtuullinen aika tutustua asiaan ja tehdä sitä koskevia huomautuksia sekä pidettävä sanotun pykälän 1 momentissa tarkoitettu selvitys tarvittaessa nähtävänä asianomaisessa maanmittaustoimistossa tai muussa toimitusinsinöörin ilmoittamassa paikassa.

33 §

Kaavamääräys

Kiinteistönmuodostamislain 113 §:ssä tarkoitettu kaavamääräys voidaan ottaa asianomaiseen asemakaavaan myös sellaisena, että se koskee vain osaa kaava-alueesta.

49 §

Toimituskartta tontin muodostamisessa

Tontin muodostamista koskevan toimituskartan (*tonttikartta*) mittakaavaa valittaessa on otettava huomioon tonttikartan käyttö rakennuslupamenettelyssä käytettävänä kartana.

55 §

Rajan aukaiseminen maastoon

Rekisteriyksiköiden välinen raja on avattava asemakaava-alueen ulkopuolella niin leveäksi, että rajalinjan paikka on maastossa selvästi havaittavissa. Maankäyttö- ja rakennuslain 10 luvussa tarkoitettulla ranta-asema-kaava-alueella raja on avattava niin leveäksi, että rajalinjan paikka on maastossa selvästi havaittavissa, jollei rajan avaaminen ole ilmeisen tarpeetonta eikä asianosainen rajan avaamista vaadi.

58 §

Asianosaisille toimitettavat otteet

Toimituksen tultua merkityksi kiinteis-

törekisteriin on kiinteistörekisterin pitäjän toimitettava, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, kullekin asianosaiselle hänen omistamansa rekisteriyksikön osalta:

1) toimituskartan ote tai jäljennös; sekä

2) toimitusasiakirjan ote tai jäljennös siltä osin kuin kysymys on rekisteriyksikön muodostamista tai sen alueen tai yhteisalueosuu- den muuttamista koskevasta ratkaisusta taikka osaksluettelosta.

Tontin tai yleisen alueen muodostamista tarkoittavan toimituksen osalta 1 momentissa tarkoitettu ote tai jäljennös toimitetaan toimituksen hakijalle ja muodostetun tontin tai yleisen alueen omistajalle sekä muulle toimituksen asianosaiselle tämän pyynnöstä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ote tai jäljennös toimituskartasta ja toimitusasiakirjasta on toimitettava myös kunnalle, jos toimituksessa tehty ratkaisu koskee kuntaa var- ten perustettua rasitetta.

100 §

Kantakiinteistön toteaminen

Jos koko kiinteistö on jaettu jakosopimuk- sella tai luovutettu määräaloina, on kanta-kiinteistöksi määrättävä muodostettavista kiinteistöistä se, jonka muodostettavien kiinteistöjen omistajat ovat sopineet tai toimituk- sessa sopivat jääväksi kantakiinteistöksi, jol- lei kiinteistönmuodostamislain 21 §:n 2 mo- mentista tai 183 §:stä muuta johdu.

Jos muodostettavien kiinteistöjen omistajat eivät sovi kantakiinteistöstä, on toimitus- miesten toimituskokouksessa määrättävä, mikä muodostettavista kiinteistöistä on kan- takiinteistö.

103 §

Ilmoitukset kirjaamisviranomaiselle javaltiolle

Kiinteistörekisterin pitäjän on viipymättä toimitettava kirjaamisviranomaiselle tiedot siitä, mistä kiinteistöstä, osuudesta tai mää- räalasta uusi kiinteistö on muodostettu, jol- leivät muodostamistiedot käy ilmi kiinteistö- rekisteristä. Sama koskee kiinteistötoimituk- sen tai kiinteistöjen yhdistämisen yhteydessä tehtyä sopimusta tai päätöstä, jolla muute- taan kiinnityksiä tai erityisen oikeuden kir- jauksia. Kiinteistörekisterin pitäjän on teh- tävä kiinteistönmuodostamislain 290 a §:n

2004

N:o 872

1 momentissa tarkoitettu ilmoitus kirjaamisviranomaiselle sen jälkeen, kun kiinteistöt on merkitty kiinteistörekisteriin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 873

Asetus**kiinteistörekisteriasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan 5 päivänä joulukuuta 1996 annetun kiinteistörekisteriasetuksen (970/1996) 4 §:n
 1 momentti, 6 §:n 1 momentin 7 kohta ja 7 § sekä
lisätään asetukseen uusi 11 a § seuraavasti:

4 §

Kiinteistötunnuksen muuttaminen

Kiinteistötoimituksessa muodostetuille kiinteistöille ja muille rekisteriyksiköille annetaan uusi kiinteistötunnus. Jos lohkomisen emäkiinteistö on yhteinen alue tai muu kiinteistö kuin tila tai kun tilasta, jolle toimituksen jälkeen jää tiluksia tai yhteisalueosuutta, lohotaan tontti tai yleinen alue, emäkiinteistön tunnus annetaan kantakiinteistölle. Kun kiinteistön osuus yhteiseen alueeseen tai osa sanotusta osuudesta muodostetaan tilaksi tai siirretään kiinteistöön, luovuttavan ja vastaanottavan kiinteistön tunnusta ei muuteta.

6 §

Kiinteistörekisteriin merkittävät tiedot

Kiinteistörekisterilain (392/1985) 7 §:ssä mainittujen tietojen lisäksi kiinteistörekisteriin merkitään kiinteistönmuodostamisviranomaisten tuottamina kutakin rekisteriyksikköä koskevinä tietoina:

7) kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 21 §:n 2 momentissa tarkoitettu merkintä kantakiinteistöstä;

7 §

Muut kiinteistörekisteriin merkittävät tiedot

Kiinteistörekisteriin merkitään 6 §:ssä mainittujen tietojen lisäksi rekisteriyksikköä koskevinä tietoina:

- 1) yksikön tai sen osan sijaitseminen voimassa olevan oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella;
- 2) yksikön tai sen osan sijaitseminen voimassa olevan asemakaavan alueella;
- 3) tontin ja yleisen alueen osalta asemakaavan mukainen käyttötarkoitus;
- 4) asemakaavan mukaisen muun kuin 3 kohdassa mainitun kiinteistön osalta sen kaavassa määrätty käyttötarkoitus kiinteistön muodostamisajankohtana;
- 5) yksikön tai sen osan sijaitseminen alueella, jolla on maankäyttö- ja rakennuslain 53 §:n mukainen rakennuskielto;
- 6) tonttia koskeva erillinen tonttijako; sekä
- 7) muita tietoja sen mukaan kuin muualla laissa tai sen nojalla merkittäväksi säädetään.

11 a

Kiinteistörekisterin pitoon liittyvät ilmoitukset

Jos kunta tekee kiinteistörekisterin pitämistä koskevan päätöksen, kunnan on ilmoit-

2006

N:o 873

tettava siitä asianomaiselle maanmittaus-
toimistolle ja kunnan kiinteistörekisterin pi-
täjälle.

Viranomaisen päätöksestä, joka saa aikaan
muutoksen kiinteistörekisteriin merkittävään

tietoon, viranomaisen on ilmoitettava asian-
omaiselle kiinteistörekisterin pitäjälle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2000.

Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 874

Asetus**kuolemansyyn selvittämisestä annetun asetuksen 19 ja 22 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn peruspalveluministerin esittelystä

muutetaan kuolemansyyn selvittämisestä 21 päivänä joulukuuta 1973 annetun asetuksen (948/1973) 19 §:n 1 momentti ja 22 a §, sellaisena kuin ne ovat asetuksessa 99/1998, seuraavasti:

19 §

Selvitettyään kuolemansyyn lääkärin on laadittava kuolintodistus ja annettava lupa hautaamiseen sille, joka on ilmoittanut huolehtivansa vainajan hautamisesta.

22 a §

Haudaus saadaan toimittaa, kun lupa hautaamiseen tai kuolinselvitys on annettu sen hautausmaan omistajalle, jonka hautausmaahan vainaja haudataan, taikka kun kuolintieto on merkitty väestötietojärjestelmään. Hautausmaan omistajan on viipymättä hautauksen jälkeen ilmoitettava hautauksen ajasta ja hautausmaasta, johon vainaja on haudattu,

maistraatille. Jos vainaja on tuhkattu, on kuitenkin krematorion omistajan ilmoitettava, milloin ja missä tuhkaus on tapahtunut. Ilmoitus on tehtävä sille maistraatille, jonka toimialueella henkilöllä oli kuollessaan kotikunta tai, jos tämä ei ole tiedossa, kuolinpaikan maistraatille. Jos henkilö oli kuollessaan evankelisluterilaisen kirkon tai ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnan jäsen, tässä pykälässä tarkoitetut ilmoitukset on kuitenkin tehtävä asianomaiselle seurakunnalle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1999.

Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 869—874, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999